

DOI: 10.31319/2709-2879.2026iss1(12).362190pp57-67
УДК 330.341:658

Грицан Ю.І., доктор біологічних наук, професор, завідувач кафедри екології та охорони навколишнього середовища

Дніпровський державний технічний університет, м. Кам'янське

ORCID: 0000-0002-7443-0930

e-mail: gritsan@i.ua

Будько О.В., д.е.н., професор, завідувач кафедри фінансів та обліку

Дніпровський державний технічний університет, м. Кам'янське

ORCID: 0000-0002-3354-6515

e-mail: bisnescon@ukr.net

Волошенко Л.А., аспірант кафедри екології та охорони навколишнього середовища

Дніпровський державний технічний університет, м. Кам'янське

e-mail: Vohr@azot.com.ua

Крамаренко Є.В., аспірант кафедри екології та охорони навколишнього середовища

Дніпровський державний технічний університет, м. Кам'янське

e-mail: Kramarenko_Yevhenii@ukr.net

Grytsan Yurii, Doctor of Biological Sciences, Professor, Head of the Department of Ecology and Environmental Protection

Dniprovsky State Technical University, Kamianske

Budko Oksana, Doctor of Economic Sciences, Professor, Head of the Department of Finance and Accounting

Dniprovsky State Technical University, Kamianske

Voloshenko Leonid, Postgraduate student of the Department of Ecology and Environmental Protection

Dniprovsky State Technical University, Kamianske

Kramarenko Yevhenii, Postgraduate student of the Department of Ecology and Environmental Protection

Dniprovsky State Technical University, Kamianske

ІННОВАЦІЇ В УПРАВЛІННІ СТАЛИМ РОЗВИТКОМ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ

INNOVATIONS IN THE MANAGEMENT OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT OF ENTERPRISES UNDER THE CONDITIONS OF ECONOMIC MODERNIZATION

У статті досліджено роль інновацій в управлінні сталим розвитком підприємств в умовах модернізації економіки. Обґрунтовано значення інноваційних підходів для забезпечення узгодження економічних, екологічних і соціальних цілей розвитку підприємств. Проаналізовано сучасний стан інноваційної діяльності в Україні та визначено основні тенденції інноваційного розвитку підприємств. Встановлено, що ефективність управління сталим розвитком значною мірою залежить від використання цифрових технологій, управлінських, екологічних і організаційних інновацій. Систематизовано основні види інновацій та інструменти їх впровадження у систему управління підприємством. Визначено проблеми впровадження інновацій, серед яких виділено фінансові обмеження, недостатній рівень цифровізації та нестабільність інституційного середовища. Обґрунтовано напрями підвищення ефективності інноваційного розвитку підприємств на засадах сталого розвитку.

Ключові слова: інновації, інноваційний розвиток, інноваційні технології, сталий розвиток, екологічні інновації, соціальні інновації, управління, модернізація економіки, цифрові технології, цифровізація управління.

The article examines the theoretical and practical aspects of the use of innovations in the management of sustainable development of enterprises under the conditions of economic modernization. It has been determined that ensuring the sustainable development of enterprises requires the combination of economic, environmental, and social objectives, as well as the transition to innovation-oriented management models. It has been substantiated that innovations are one of the main factors in improving management efficiency.

The current state of innovative activity of enterprises in Ukraine has been analyzed on the basis of statistical indicators. It has been established that despite the reduction in the number of innovation-active enterprises, there is an increase in the volume of sold innovative products and a strengthening of the role of enterprises' own research and development potential. This indicates the concentration of innovative activity in enterprises capable of adapting to modernization changes and using modern management technologies.

The main types of innovations in the system of sustainable development management of enterprises have been systematized, including technological, environmental, organizational, managerial, social, and digital innovations. The importance of digital technologies, ERP and BI systems in increasing the efficiency of managerial decision-making and ensuring effective control over the achievement of sustainable development goals has been substantiated.

The main problems of implementing innovations in the system of sustainable development management of enterprises have been identified, including financial constraints, insufficient level of digitalization, lack of competencies, instability of the institutional environment, and resistance to change. The following directions for improving the management of sustainable development of enterprises have been proposed: intensification of innovative activity, development of digitalization, integration of sustainable development principles into strategic management, and strengthening cooperation among business, science, and the state.

Keywords: *innovations, innovative development, innovative technologies, sustainable development, environmental innovations, social innovations, management, economic modernization, digital technologies, digitalization of management.*

JEL Classification: *M10, O31, O32*

Постановка проблеми. У сучасних умовах особливої актуальності набуває проблема забезпечення сталого розвитку підприємств. Сталий розвиток передбачає досягнення збалансованості між економічними, екологічними та соціальними результатами діяльності суб'єктів господарювання, що є необхідною умовою ефективності та конкурентоспроможності підприємства [1].

Одночасно з цим національні економіки перебувають у стані модернізації, що включає перехід до ресурсоефективних моделей господарювання. У цьому контексті підприємства виступають важливими суб'єктами реформаційних процесів, ефективність яких значною мірою залежить від впровадження інноваційних підходів до управління сталим розвитком. Попри значну увагу до проблематики сталого розвитку та інновацій, питання їх взаємозв'язку в умовах модернізації економіки потребує подальшого дослідження, особливо в частині формування ефективних управлінських механізмів, що й зумовлює актуальність обраної теми.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми сталого розвитку підприємств, інноваційної діяльності та модернізації економіки широко висвітлюються у працях вітчизняних науковців.

Інноваційна діяльність підприємства розглядається як один із важливих чинників забезпечення його сталого розвитку. Так, окремі дослідження присвячені розгляду етапів інноваційного розвитку [2], розкриттю ролі інноваційних технологій у забезпеченні сталого розвитку у різних галузях економіки з урахуванням її особливостей [3], висвітленню сутності еко-інновацій для сталого розвитку підприємства [4]. Крім того, інноваційний розвиток авторами розглядається як стратегічна категорія у контексті забезпечення сталого розвитку [5]. Дослідники також виокремлюють інноваційне забезпечення, яке здатне вирішити проблеми знецінення

екології, вичерпання природних ресурсів, соціальні та економічні кризи [6]. Автори приділяють увагу дослідженню та аналізу інноваційної стратегії, яка сприяє сталому розвитку в умовах мінливого середовища [7]. Не залишається поза увагою пошук науково-обґрунтованих шляхів, спрямованих на формування соціальної безпеки та досягнення сталого розвитку [8].

Водночас недостатньо дослідженими залишаються питання інтеграції інновацій у систему забезпечення сталого розвитку підприємств саме в умовах модернізаційних змін, а також формування інноваційно орієнтованих моделей управління підприємствами, що потребує подальшого дослідження.

Мета статті. Метою статті є обґрунтування теоретичних і практичних засад використання інновацій в управлінні сталим розвитком підприємств в умовах модернізації економіки.

Виклад основного матеріалу. Важливу роль у забезпеченні сталого розвитку відіграє ефективне управління, яке забезпечує узгодження економічних, екологічних та соціальних цілей діяльності підприємства.

Економічна складова сталого розвитку спрямована на пошук шляхів ефективного використання ресурсів та збільшення прибутку. Екологічна складова передбачає мінімізацію негативного впливу на довкілля, впровадження ресурсозберігаючих технологій та раціональне використання природних ресурсів. Соціальна складова охоплює питання зайнятості, умов праці, розвитку персоналу та взаємодії з суспільством.

Забезпечення сталого розвитку підприємства неможливе без впровадження інновацій, які виступають важливим інструментом управління.

Практика свідчить, що успішне впровадження інновацій значною мірою залежить від здатності підприємства інтегрувати сучасні технології у систему управління. Зокрема, серед українських підприємств прикладом активного використання інновацій є компанія МХП, яка застосовує цифрові системи управління агровиробництвом, біоенергетичні технології та елементи точного землеробства [9]. Водночас ТОВ «Нова пошта» активно впроваджує роботизовані сортувальні центри та цифрові сервіси для клієнтів, що дозволяє підвищити ефективність управління бізнес-процесами [10]. Крім того, компанія Кернел використовує інноваційні агротехнології та цифрові системи управління виробництвом, що сприяє підвищенню ефективності використання ресурсів і забезпеченню сталого розвитку [11].

Інновації відіграють визначальну роль у розвитку системи управління сталим розвитком підприємств, оскільки забезпечують перехід від традиційних підходів до більш адаптивних і стратегічно орієнтованих моделей управління [5, 7]. У сучасних умовах модернізації економіки ефективність управлінських рішень значною мірою залежить від здатності підприємства впроваджувати інноваційні рішення, які дозволяють поєднувати економічні, екологічні та соціальні цілі розвитку.

Для більш ґрунтовної оцінки сучасного стану інноваційної діяльності в Україні доцільно проаналізувати основні статистичні показники, що характеризують динаміку інноваційного розвитку підприємств (табл. 1).

Дані таблиці свідчать про суперечливі тенденції інноваційного розвитку підприємств в умовах модернізації економіки. Разом з тим, доцільно зазначити, що попри скорочення кількості інноваційно активних підприємств майже на 49,4 % у 2018–2024 рр., спостерігається суттєве зростання витрат на інновації та обсягів реалізованої інноваційної продукції, що свідчить про концентрацію інноваційної активності на більш фінансово стійких і технологічно адаптованих підприємствах. Водночас збільшення питомої ваги власних науково-дослідних робіт до 43,4 % підтверджує посилення ролі внутрішнього інноваційного потенціалу у забезпеченні сталого розвитку підприємств. Разом з тим скорочення кількості нових для ринку видів продукції та впровадженого обладнання вказує на зниження масштабів технологічного оновлення, що стримує формування довгострокових конкурентних переваг.

Виявлені тенденції підтверджують, що ефективність інноваційного розвитку підприємств значною мірою залежить від якості управлінських рішень та рівня використання сучасних цифрових технологій у системі управління.

Таблиця 1. Динаміка показників інноваційної діяльності підприємств в Україні

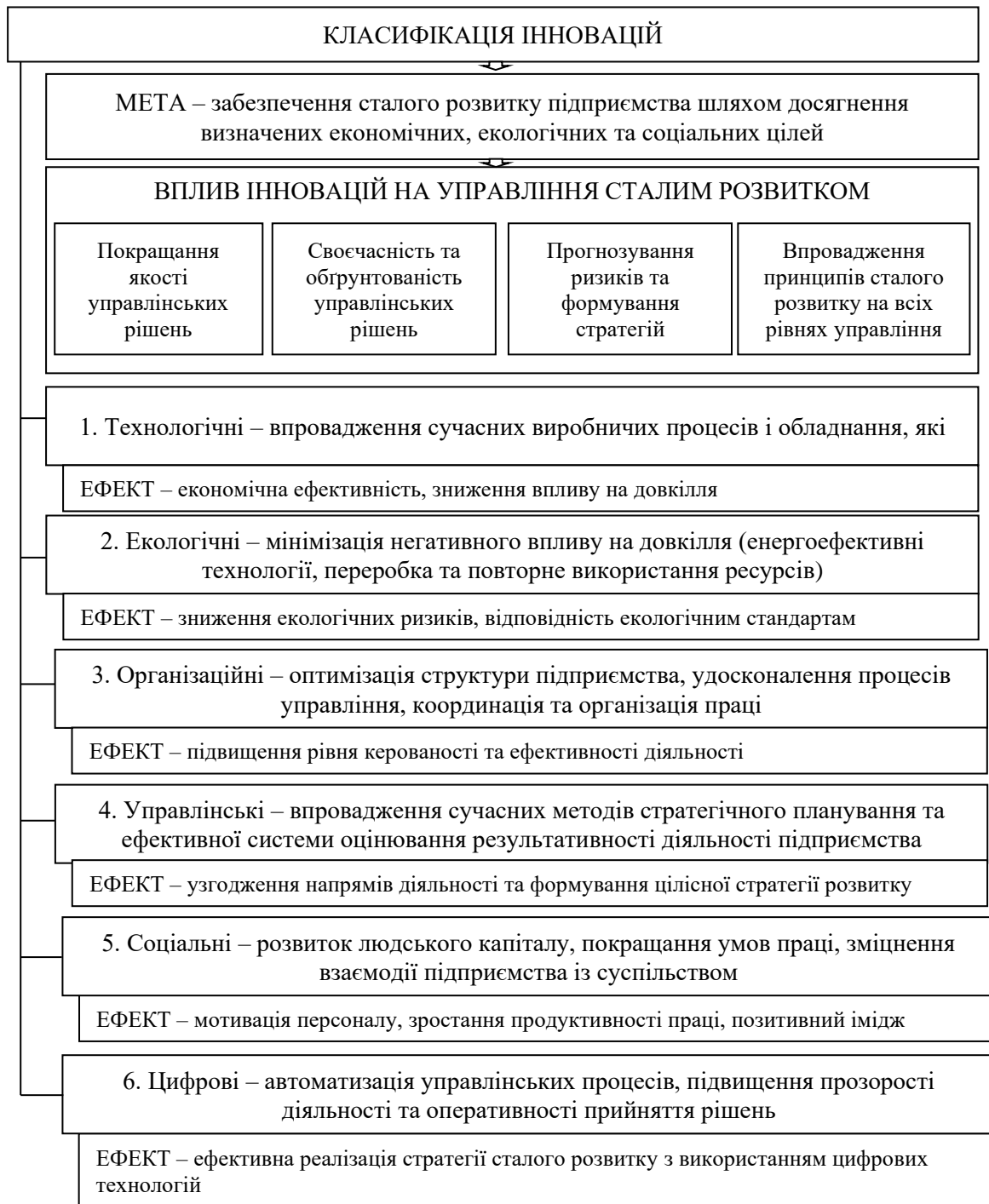
Показник	2018 р.	2020 р.	2022 р.	2024 р.	Зміни 2018-2024	
					(+,-)	(%)
1. Кількість інноваційно активних підприємств, од.	8173	2283	2589	4136	-4037	-49,4
у % до загальної кількості підприємств	28,1	8,5	10,5	17,6	-10,5	-
2. Кількість інноваційно активних підприємств у промисловості, од.	4060	1552	1611	2703	-1357	-33,4
у % до загальної кількості підприємств	29,5	12,9	14,1	24,2	-5,3	-
3. Витрати на інновації, млн. грн.	25027,9	23329,6	14042,7	26963,2	+1935,3	+7,7
у т.ч. питома вага, %						
- НДР, виконані власними силами	31,4	28,3	37,7	43,4	+12,0	-
- НДР, виконані іншими підприємствами	8,6	7,4	5,7	5,6	-3,0	-
- інші витрати на інновації	60,1	64,3	56,6	51,0	-9,1	-
4. Обсяг реалізованої інноваційної продукції, млн грн	39121,4	59510,8	47588,5	191732,8	+152611,4	+390,1
у % до загального обсягу реалізованої продукції	0,7	1,1	0,7	2,1	+1,4	-
5. Кількість упровадженої інноваційної продукції промисловими підприємствами (видів), од.	3843	4066	2347	3397	-446	-11,6
у т. ч.						
- нових для ринку	968	691	405	401	-567	-58,6
- упроваджених машин, обладнання	920	647	420	565	-355	-38,6

Джерело: складено авторами за [12]

Передусім, інновації суттєво впливають на якість управлінських рішень, забезпечуючи їх інформаційну обґрунтованість та своєчасність. Використання таких інноваційних рішень, як цифрові технології та сучасних інструментів обробки даних дозволяє керівництву підприємств здійснювати комплексну оцінку внутрішнього і зовнішнього середовища та, відповідно, формувати довгострокові стратегії сталого розвитку. У результаті управління набуває проактивного характеру, орієнтованого на оперативні та стратегічні показники.

При цьому інновації забезпечують узгодження принципів сталого розвитку у всі рівні управління підприємством. Відтак стає можливим включення екологічних і соціальних показників у систему стратегічного планування та оцінки ефективності діяльності [6]. Це сприяє формуванню управлінської моделі, у якій економічні результати узгоджуються з вимогами екологічної безпеки та соціальної відповідальності.

У контексті сталого розвитку доцільно виокремити кілька взаємопов'язаних видів інновацій, кожен із яких виконує специфічну функцію в системі управління (рис. 1).

Рис. 1. Класифікація інновацій в управлінні сталим розвитком підприємств в умовах модернізації економіки

Джерело: сформовано авторами

Технологічні інновації забезпечують підвищення продуктивності та ефективності використання ресурсів через впровадження сучасних виробничих процесів і обладнання. Безперечно, їх застосування дозволяє зменшити витрати та одночасно скоротити негативний вплив на довкілля, що прямо впливає на економічну та екологічну складові сталого розвитку.

Екологічні інновації спрямовані на мінімізацію негативного впливу діяльності підприємства на навколишнє середовище. Вони охоплюють впровадження енергоефективних технологій, використання відновлюваних джерел енергії, а також, що є дуже важливим в умовах модернізаційних змін економіки, розвиток систем переробки та повторного використання ресурсів [4]. Зокрема, такими екологічними інноваціями є встановлення сонячних електростанцій на підприємствах, використання систем рекуперації енергії, а також впровадження технологій сортування та повторної переробки виробничих відходів. Їх значення полягає у зниженні екологічних ризиків і забезпеченні відповідності сучасним екологічним стандартам.

Організаційні інновації, у свою чергу, забезпечують удосконалення внутрішніх процесів управління шляхом оптимізації структури підприємства та впровадження нових форм організації праці. Вочевидь, саме такі інновації створюють необхідні передумови для ефективної реалізації стратегій сталого розвитку.

Особливе значення мають управлінські інновації, які безпосередньо визначають ефективність управління сталим розвитком. Вони передбачають впровадження сучасних методів стратегічного планування, систем оцінювання результативності, а також використання цифрових інструментів управління. Саме через управлінські інновації забезпечується узгодження різних напрямів діяльності підприємства, що прямо впливає формування цілісної стратегії розвитку.

Соціальні інновації доповнюють зазначені напрями, оскільки сприяють розвитку людського капіталу та посиленню соціальної відповідальності підприємства [8].

Окремо слід виділити цифрові інновації, які виступають універсальним інструментом підвищення ефективності управління. Зрештою, саме цифровізація забезпечує автоматизацію управлінських процесів та оперативність прийняття рішень. Завдяки цьому підприємства отримують можливість більш ефективно реалізовувати стратегії сталого розвитку в умовах швидких змін зовнішнього середовища.

Визначені види інновацій формують концептуальну основу управління сталим розвитком підприємства. Водночас ефективність їх практичного застосування значною мірою залежить від наявності відповідних інструментів впровадження (рис. 2).

Передусім важливим інструментом впровадження інновацій у систему управління сталим розвитком підприємства є стратегічне планування інноваційного розвитку, яке передбачає врахування інноваційної складової у загальній стратегії підприємства. Такий інструмент забезпечує визначення пріоритетних напрямів інноваційної діяльності відповідно до економічних, екологічних і соціальних цілей, а також формування довгострокових планів їх реалізації. Завдяки цьому досягається узгодженість інноваційних рішень зі стратегією сталого розвитку.

Важливе значення має організаційне забезпечення інновацій, яке спрямоване на адаптацію структури управління до потреб інноваційного розвитку. Воно включає створення спеціалізованих підрозділів або команд, відповідальних за інноваційну діяльність. Ці підрозділи відповідають за впровадження гнучких форм організації праці. Як наслідок підвищується ефективність взаємодії між рівнями управління та забезпечується оперативність реалізації інноваційних рішень.

Наступним інструментом є фінансово-економічне забезпечення інноваційної діяльності, яке передбачає формування системи фінансування інноваційних проєктів та оцінювання їх економічної доцільності. Водночас важливим є як використання власних ресурсів підприємства, так і залучення зовнішніх джерел фінансування, зокрема інвестицій, грантів і державної підтримки.

Суттєву роль відіграють цифрові інструменти управління, що базуються на використанні сучасних інформаційних технологій у процесах управління підприємством. Йдеться про впровадження управлінських інформаційних систем, зокрема ERP (Enterprise Resource Planning) та BI (Business Intelligence) систем [13, 16]. Використання цифрових інструментів сприятиме підвищенню оперативності прийняття рішень та ефективності контролю за досягненням цілей сталого розвитку.

Рис. 2. Інструменти впровадження інновацій у систему управління сталим розвитком підприємства

Джерело: розроблено авторами

Не менш важливими є інструменти розвитку інноваційної культури, спрямовані на формування сприятливого внутрішнього середовища для генерації та реалізації інновацій. Вони охоплюють розвиток компетенцій у сфері інноваційного управління, а також упровадження систем мотивації, орієнтованих на підтримку інноваційних ініціатив. Такий підхід забезпечить залучення працівників до процесів змін і підвищить результативність реалізації інноваційної політики підприємства.

Насамкінець, окремо слід виділити інструменти управління змінами, які забезпечують системне впровадження інновацій та зменшення опору змінам з боку персоналу. Вони передбачають планування змін, навчання працівників і оцінювання результатів упровадження. Це дасть змогу мінімізувати ризики дестабілізації діяльності підприємства та, що є важливим, забезпечити поступові зміни системи управління відповідно до принципів сталого розвитку.

Водночас ефективність використання зазначених інструментів значною мірою залежить від здатності підприємств подолати проблеми впровадження інновацій у систему управління сталим розвитком в умовах модернізації економіки.

Передусім головним стримуючим чинником виступають фінансові обмеження, оскільки інноваційні проекти потребують значних інвестицій при відкладеному ефекті, що підвищує ризики в умовах економічної нестабільності.

Ще однією проблемою є внутрішній опір змінам, який зумовлений недостатньою готовністю персоналу і керівництва до нововведень. Це поєднується з браком компетенцій у

сфері інноваційного управління та сталого розвитку, що, відповідно, обмежує здатність підприємств ефективно впроваджувати сучасні інноваційні технології.

Суттєвий вплив має і недосконалість інституційного середовища, зокрема нестабільність нормативно-правової бази та обмежена державна підтримка, що підвищує невизначеність для підприємств у цій сфері. Додатковими проблемами є застаріла інфраструктура та слабкий рівень цифровізації.

Найголовнішою проблемою залишається відсутність цілісного стратегічного бачення сталого розвитку, внаслідок чого інновації впроваджуються без урахування довгострокових цілей. У поєднанні з високим рівнем невизначеності та слабкою взаємодією між бізнесом, наукою і державою це суттєво знижує ефективність інноваційних процесів.

Наявність зазначених проблем зумовлює необхідність пошуку та обґрунтування ефективних шляхів удосконалення впровадження інновацій у систему управління сталим розвитком підприємств.

Подолання цих проблем потребує узгоджених дій як на рівні підприємства, так і на рівні держави. Передусім підприємствам доцільно розширювати свої фінансові можливості для здійснення інноваційної діяльності шляхом диверсифікації джерел фінансування. Зокрема, це включає залучення грантів, створення внутрішніх інноваційних фондів, впровадження спільних проєктів з партнерами або тестування інновацій через пілотні проєкти з мінімальними витратами.

Важливим напрямом є формування організаційної культури, що передбачає регулярне навчання працівників, запровадження систем мотивації за інноваційні ідеї. Доцільність такого підходу підтверджується сучасною практикою міжнародних компаній, де розвиток людського капіталу розглядається як ключовий чинник інноваційної конкурентоспроможності. Крім того, Концепція розвитку цифрових компетентностей в Україні передбачає необхідність підвищення рівня цифрових навичок працівників, що є важливою умовою ефективного впровадження інновацій [13].

Необхідно також впроваджувати принципи сталого розвитку в стратегічне управління. Так, підприємство може встановити конкретні цілі щодо зменшення енергоспоживання, впровадити систему екологічного менеджменту або включити показники сталості до оцінки ефективності діяльності. У цьому контексті важливе значення мають Цілі сталого розвитку ООН до 2030 року, які визначають орієнтири екологічно та соціально відповідального розвитку бізнесу [14]. Водночас упровадження систем екологічного менеджменту відповідно до міжнародного стандарту ISO 14001 дозволить підприємствам зменшити негативний вплив на довкілля [15].

Подолання технологічних обмежень, пов'язаних із застарілою інфраструктурою та недостатнім рівнем використання цифрових інструментів слід здійснювати через модернізацію та цифровізацію. До конкретних кроків належать автоматизація окремих виробничих процесів, впровадження систем обліку ресурсів, використання енергоефективного обладнання або перехід на цифрові платформи управління. Практика свідчить, що використання ERP- та BI-систем сприяє підвищенню оперативності управлінських рішень. Крім того, Стратегія цифрового розвитку інноваційної діяльності України визначає цифровізацію одним із пріоритетних напрямів модернізації економіки та підвищення конкурентоспроможності підприємств [16].

Важливим є також розвиток співпраці з науковими установами та іншими підприємствами. Це слід реалізовувати через спільні дослідницькі проєкти та стажування для працівників або залучення експертів для впровадження нових рішень. Співпраця підприємств із закладами вищої освіти та науковими установами сприятиме трансферу технологій та, як наслідок, прискорить впровадження результатів наукових досліджень у виробничу діяльність. В Україні такі процеси підтримуються Законом України «Про наукову і науково-технічну діяльність», який передбачає розвиток інтеграції науки, освіти та бізнесу [17].

Зниження невизначеності досягається шляхом впровадження інструментів управління ризиками. Зокрема, доцільно використовувати поетапне впровадження змін, аналіз результатів пілотних проєктів та регулярний моніторинг ключових показників.

Висновки. Інновації виступають одним із головних чинників підвищення ефективності управління сталим розвитком підприємств в умовах модернізації економіки, оскільки забезпечують узгодження економічних, екологічних та соціальних цілей розвитку. Сучасні підприємства потребують переходу до інноваційно орієнтованих моделей управління, які ґрунтуються на використанні цифрових технологій, стратегічного планування та впровадженні принципів сталого розвитку у систему прийняття управлінських рішень. Проведений аналіз засвідчив, що, попри скорочення кількості інноваційно активних підприємств, в Україні зберігається тенденція до зростання обсягів інноваційної продукції та посилення ролі власного науково-дослідного потенціалу. Це свідчить про поступову адаптацію підприємств до модернізаційних змін. Водночас ефективність інноваційного розвитку стримується такими труднощами, як фінансові обмеження, слабкий рівень цифровізації, дефіцит компетенцій та нестабільність інституційного середовища, що потребує державної підтримки інноваційної діяльності та розвитку співпраці між бізнесом, наукою і державою. Перспективним напрямом подальшого розвитку є впровадження екологічних стандартів та формування інноваційної культури, орієнтованої на забезпечення довгострокової конкурентоспроможності підприємств.

Список використаної літератури

1. Цілі сталого розвитку. URL: <https://www.undp.org/uk/ukraine/tsili-staloho-rozvytku> (дата звернення: 10.04.2026).
2. Брагіна О.С. Інноваційність як джерело забезпечення сталого розвитку підприємства. *Проблеми економіки*. 2024. № 3 (61). С. 156-161. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-0712-2024-3-156-161>.
3. Махмудов Х.З., Поліщук О. Ю. Інноваційні технології як основа сталого розвитку та підвищення конкурентоспроможності агропереробної промисловості України. *Вісник ПДАУ (Економіка, управління та фінанси)*. 2024. Вип. 2. С. 67-73. DOI: <https://doi.org/10.32782/pdau.eco.2024.2.9>.
4. Сокур М. Еко-інновації для сталого розвитку: сучасний стан, механізми фінансування та проєктна діяльність. *Modeling the Development of the Economic Systems*. 2023. № 4. С. 84-91. DOI: <https://doi.org/10.31891/mdes/2023-10-11>.
5. Лагута Я. Інноваційний розвиток підприємства як стратегічна категорія в контексті забезпечення сталого розвитку. *Сталий розвиток економіки*. 2025. № 6(57). С. 205-211. DOI: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2025-57-27>.
6. Іпполітова І., Командровська В., Дарід А.-Х., Андрейцев В., Симоненко О. Вплив інноваційного забезпечення на сталий розвиток підприємств. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*. 2024. № 1(54). С. 392-402. DOI: <https://doi.org/10.55643/fcapter.1.54.2024.4260>.
7. Хахалев Д., Міняйло Н. Інноваційні стратегії сталого розвитку підприємств в умовах мінливого ринку. *Актуальні проблеми інноваційної економіки та права*. 2024. № 4. С. 59-65.
8. Гаращук О., Куценко В. Інноваційні аспекти формування сталого розвитку та соціальної безпеки в соціокультурному контексті. *Вісник економіки*. 2022. Вип. 1. С. 8–21. DOI: <https://doi.org/10.35774/visnyk2022.01.008>.
9. Сталий розвиток. Офіційний веб-сайт МХП. URL: <https://mhp.com.ua/uk/stalyy-rozvytok> (дата звернення: 10.04.2026).
10. Про сталий розвитку Нової пошти. Офіційний веб-сайт ТОВ «Нова пошта». URL: <https://novaposhta.ua/csr/> (дата звернення: 10.04.2026).
11. Агробізнес Kernel – ефективна організація та інновації у кожному кластері. Офіційний веб-сайт Kernel. URL: <https://career.kernel.ua/agrobiznes/> (дата звернення: 23.04.2026).
12. Державна служба статистики України: офіційний вебсайт. URL: <https://www.ukrstat.gov.ua/> (дата звернення: 10.04.2026).

13. Концепція розвитку цифрових компетентностей в Україні: схвалено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 березня 2021 р. № 167-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/167-2021-%D1%80#Text> (дата звернення: 10.04.2026).
14. Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development : Resolution adopted by the United Nations General Assembly on 25 September 2015. URL: <https://sdgs.un.org/2030agenda> (дата звернення: 10.04.2026).
15. ISO 14001:2015 Environmental management systems – Requirements with guidance for use. International Organization for Standardization. URL: <https://www.iso.org/standard/60857.html> (дата звернення: 10.04.2026).
16. Стратегія цифрового розвитку інноваційної діяльності України на період до 2030 року. Схвалено розпорядженням КМУ від 31 грудня 2024 р. №1351-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1351-2024-%D1%80#Text> (дата звернення: 10.04.2026).
17. Про наукову і науково-технічну діяльність: Закон України від 26 листопада 2015 р. № 848-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/848-19#Text> (дата звернення: 10.04.2026).

References

- [1] Tsili staloho rozvytku [Sustainable Development Goals]. Available at: <https://www.undp.org/uk/ukraine/tsili-staloho-rozvytku> (accessed April 10 2026).
- [2] Brahina O.S. (2024) Innovatsiynist yak dzherelo zabezpechennia staloho rozvytku pidpriemstva [Innovativeness as a source of ensuring sustainable development of the enterprise]. *Problemy ekonomiky*, no. 3(61), pp. 156–161. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-0712-2024-3-156-161>.
- [3] Makhmudov Kh. Z., Polishchuk O. Yu. (2024) Innovatsiini tekhnolohii yak osnova staloho rozvytku ta pidvyshchennia konkurentospromozhnosti ahropererobnoi promyslovosti Ukrainy [Innovative technologies as a basis for sustainable development and increasing competitiveness of the agro-processing industry of Ukraine]. *Visnyk PDAU (Ekonomika, upravlinnia ta finansy)*, vol. 2, pp. 67–73. DOI: <https://doi.org/10.32782/pdau.eco.2024.2.9>.
- [4] Sokur M. (2023) Eko-innovatsii dlia staloho rozvytku: suchasnyi stan, mekhanizmy finansuvannia ta proiektna diialnist [Eco-innovations for sustainable development: current state, financing mechanisms and project activities]. *Modeling the Development of the Economic Systems*, no. 4, pp. 84–91. DOI: <https://doi.org/10.31891/mdes/2023-10-11>.
- [5] Lahuta Ya. (2025) Innovatsiyni rozvytok pidpriemstva yak stratehichna katehoriia v konteksti zabezpechennia staloho rozvytku [Innovative development of the enterprise as a strategic category in the context of ensuring sustainable development]. *Stalyi rozvytok ekonomiky*, no. 6(57), pp. 205–211. DOI: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2025-57-27>.
- [6] Ippolitova I., Komandrovska V., Darid A.-Kh., Andreitsev V., Symonenko O. (2024) Vplyv innovatsiinoho zabezpechennia na staloyi rozvytok pidpriemstv [The impact of innovative support on sustainable development of enterprises]. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*, no. 1(54), pp. 392–402. DOI: <https://doi.org/10.55643/fcaptp.1.54.2024.4260>.
- [7] Khakhaliev D. O., Minaiilo N. (2024) Innovatsiini stratehii staloho rozvytku pidpriemstv v umovakh minlyvoho rynku [Innovative strategies for sustainable development of enterprises in a changing market]. *Aktualni problemy innovatsiinoi ekonomiky ta prava*, no. 4, pp. 59–65.
- [8] Harashchuk O., Kutsenko V. (2022) Innovatsiini aspekty formuvannia staloho rozvytku ta sotsialnoi bezpeky v sotsiokulturnomu konteksti [Innovative aspects of forming sustainable development and social security in the socio-cultural context]. *Visnyk ekonomiky*, vol. 1, pp. 8–21. DOI: <https://doi.org/10.35774/visnyk2022.01.008>.
- [9] МНП (n.d.) Stalyi rozvytok [Sustainable development]. Available at: <https://mhp.com.ua/uk/stalyy-rozvytok> (accessed April 10 2026).
- [10] Nova poshta LLC (n.d.) Pro staloyi rozvytok Novoi poshty [About sustainable development of Nova Poshta]. Available at: <https://novaposhta.ua/csr/> (accessed April 10 2026).

- [11] Kernel (n.d.) Ahrobiznes Kernel – efektyvna orhanizatsiia ta innovatsii u kozhnomu klasteri [Kernel agribusiness – effective organization and innovations in every cluster]. Available at: <https://career.kernel.ua/agrobiznes/> (accessed April 23 2026).
- [12] Derzhavna sluzhba statystyky Ukrainy (n.d.) Ofitsiinyi vebсайт [Official website]. Available at: <https://www.ukrstat.gov.ua/> (accessed April 10 2026).
- [13] Cabinet of Ministers of Ukraine (2021) Kontseptsiiia rozvytku tsyfrovyykh kompetentnostei v Ukraini [Concept for the development of digital competencies in Ukraine]: approved by the Order of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated March 3, 2021 no. 167-r. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/167-2021-%D1%80#Text> (accessed April 10 2026).
- [14] United Nations General Assembly (2015) Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development: Resolution adopted on September 25, 2015. Available at: <https://sdgs.un.org/2030agenda> (accessed April 10 2026).
- [15] International Organization for Standardization (2015) ISO 14001:2015 Environmental management systems – Requirements with guidance for use. Available at: <https://www.iso.org/standard/60857.html> (accessed April 10 2026).
- [16] Cabinet of Ministers of Ukraine (2024) Stratehiia tsyfrovoho rozvytku innovatsiinoi diialnosti Ukrainy na period do 2030 roku [Strategy for digital development of innovative activity of Ukraine until 2030]: approved by the Order of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated December 31, 2024 no. 1351-r. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1351-2024-%D1%80#Text> (accessed April 10 2026).
- [17] Verkhovna Rada of Ukraine (2015) Zakon Ukrainy “Pro naukovu i naukovo-tekhnichnu diialnist” vid 26 lystopada 2015 r. № 848-VIII [Law of Ukraine “On Scientific and Scientific-Technical Activity” dated November 26, 2015 no. 848-VIII]. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/848-19#Text> (accessed April 10 2026).

Надійшла до редколегії 17.04.2026

Прийнята після рецензування 11.05.2026

Опублікована 28.05.2026